

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/66/2019
Identifikačné číslo spisu: 8517202100
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Branislav Král
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8517202100.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému N. M., bývajúcemu vo T., T. XXX, o zaplatenie 6 815,59 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8 Csp 50/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. októbra 2018 sp. zn. 20 Co 102/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia nesplatenej časti úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. XXXXXX uzavretej 12. septembra 2016. Zároveň si uplatňovala aj trovy konania.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. marca 2018 č. k. 8 Csp 50/2017-69 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 6 815,59 Eur, úrok z úveru do 24. marca 2017 vo výške 205,59 Eur, úroky z omeškania do 24. marca 2017 vo výške 2,43 Eur, poplatky za poistenie vo výške 10,46 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 021,18 Eur od 25. marca 2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.).

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. októbra 2018 sp. zn. 20 Co 102/2018 na odvolanie žalobkyne proti výroku II. predmetného rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol tak, že predmetný výrok rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vyčítala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že úrok z istiny jej prináleží iba do vyhlásenia splatnosti celého úveru. Podľa jej právneho názoru trvá nárok na zaplatenie úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Prípustnosť dovolania vyvodzovala aj z § 420 písm. f/ CSP tvrdiac, že „vzhľadom k tomu, že otázka úrokov po zosplatnení je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, došlo k tomu, že súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c/ CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. Predmetom dovolacieho konania je príslušenstvo pohľadávky, ktoré je tvorené zmluvným úrokom vo výške 9,90 % ročne z nezaplatenej istiny (6 815,59 Eur) od 25. marca 2017 do zaplatenia, t. j. 1 258,90 Eur. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby 18. apríla 2017 bola 435,- Eur [podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017]. Súdny rozhodoval o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4.350,- Eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. c/ CSP vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v

sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu z 24. júla 2018 sp. zn. 6 Cdo 80/2017, ktoré bolo prijaté ako judikát na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 6. júna 2019).

11. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že rozdielnou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu v otázke úrokov po zosplatnení jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, najvyšší súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017).

12. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, lebo mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.